

νομιζων οτι βεβαίως θ' ανεύρι-
σκον. 'Αλλ' όχι, ουδέν, ουδαμού· ουδέν
έν τῷ βίῳ μου τό σχετικόν πρὸς ταῦτα.

Ἡ ἀνθρωπίνη κεφαλὴ γέμει ἀπειραρίθ-
μων ἀναμνήσεων, συσσωρευμένων ἀναμνί-
ξιν, δίκην συμπελεγμένων νημάτων· ὑπάρ-
χουσι τοιαῦτα κατὰ μυριάδας συμπε-
πλεγμένα ἐν ζοφεραῖς γωνίαις, ὁπόθεν οὐ-
δέποτε θὰ ἐξέλθωσιν· ἀλλ' ἡ ἀνακινούσα
καὶ συστρέφουσα αὐτὰς μυστηριώδης χεὶρ
συλλαμβάνει ἐνίοτε τὰς στερεότερον ὄλων
ἀποκεκρυμμένας καὶ τὰς ἐξάγει πρὸς
στιγμὴν εἰς φῶς, ἐν τοῖς ἡρέμοις χρο-
νικοῖς διαστήμασιν ἅτινα προηγούνται ἢ
ἐπονται τῶν ὑπνῶν. Ὅ,τι ἀφηγήθην οὐ-
δέποτε βεβαίως θὰ τὸ ἐπανάιδω, ἢ δυνατὸν
καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ τοῦτο, ἄλλην τινὰ
νύκτα, χωρὶς οὐδέν τι πλέον νὰ μάθω
περὶ τῆς γυναικός, καὶ τοῦ τόπου τῆς
ἐξορίας, διότι ἐν τῇ κεφαλῇ μου δὲν πε-
ριέχεται τι πλέον περὶ αὐτῶν· εἶνε τὸ τε-
λευταῖον ἀπόσπασμα νήματος τετμημέ-
νου καὶ λήγοντος ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὸ ὄνει-
ρόν μου· ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ὑψίσταντο
ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἄλλων, ἀπὸ πολλοῦ
ἐπανεληθόντων εἰς τὴν κόνιν.

Ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν προγόνων μου
ναυτικοί, ὧν ὁ βίος κ' αἱ περιπέτειαι ἀ-
τελῶς μοι εἶνε γνωστά· καὶ ἴσως, ἀγνω-
στον ποῦ, ἐν τινι μικρῷ κοιμητηρίῳ ἀ-
ποικίας, ὑπάρχουσι γυναικὶ ὁστᾶ, λείψα-
να τῆς νεάνιδος μὲ τὸν πλατὺν ψιθίνον
πῖλον καὶ τοὺς μαύρους βοστρύχους· ἢ
γοντεία εἰς ἣν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶχον ἐμ-
βάλλῃ ἓνα τῶν προγόνων τούτων ὑπῆρξε
τόσον ἰσχυρὰ, ὥστε ἐρριψεν ὑστάτην τινὰ
μυστηριώδη ἀνατύγιαν μέχρις ἐμοῦ· ἐκεί-
νην ἀνεπόλνυσα ἐπὶ μίαν ὁλὴν ἡμέραν...
καὶ μετὰ μελαγχολίας τόσον παραδόξου.

Κ'.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΙΣΤΡΟΣ

Οἱ μεγάλοι τῆς Ἀμερικῆς ποταμοὶ κα-
τέχουσι βεβαίως ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς γῆς
διάστημα εὐρύτερον ἢ ὁ Ἰστρος ἀλλ' οὐδεὶς
ἕτερος περιόρνιζει ὅσους αὐτὸς διαφέ-
ρους λαοὺς, οὔτε ἀντικατοπτρίζει εἰς τὸ
νῆμά του τοσαύτας πόλεις καὶ μνημεῖα,
οὔτε ἀναμνησκει εἰς τὸν τοῦ ἐπιστή-
μονος νοῦν καὶ εἰς τὴν τοῦ ποιητοῦ φαν-
τασίαν τοσαύτας πράξεις ἱστορικές καὶ
ῥωμαντικές παραδόσεις.

Οὗτος εἶναι ὁ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετο-
νομασθεὶς Δούναβις καὶ Δανούβιος, *Donau*
δὲ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ *Duna* ὑπὸ
τῶν Οὐγγρῶν, Σλάβων καὶ Τούρκων· ὁ
μετὰ τὸν Βόλγαν μέγιστος τῶν τῆς Εὐ-
ρώπης ποταμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν ποτα-
μῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς ἔλεγεν αὐτὸν ὁ
Ναπολέων Α', ὄνομα τοῦ ὁποίου εἶναι
ἀληθῶς ἄξιος, ἀφότου μάλιστα διαπλέ-
ουσιν αὐτὸν τὰ ἀτμόπλοια, φέροντα εἰς
συγκοινωνίαν τὰ ποικίλα ἔθνη ὑπὸ τῶν
ὁποίων κατοικοῦνται ἀπέναντι αὐτοῦ
ὄχθαι.

Ὁ Ἰστρος διατρέχει ὄχι ὀλίγωτέρας τῶν
400 λευγῶν, μάλιστα 680, (479 γεωγραφικὰ
μίλια), ἐὰν ἀκολουθῶμεν τὰς περιστροφ-
ὰς τοῦ ρεῖθρου. Ρέων ἀπὸ δυσμῶν πρὸς
ἀνατολάς, διέρχεται τὸ μέγιστον μέρος
τῆς Γερμανίας, τὸ ἀρχιδουκάτον τῆς Αὐ-
στρίας, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Σερβίαν, τὴν

Δακίαν καὶ τὴν ἀπέναντι αὐτῆς Βουλ-
γαρίαν, καὶ οὕτω χύνεται εἰς τὸν Εὐξει-
νον. Καθ' ὅλον τοῦτον τὸν μέγαν ροῦν,
ὁ Ἰστρος διαδρέχει πόλεις περιωνύμους,
πεδιάδας ἱστορικές· μεγάλα ὀνόματα ἐν
τῇ ἱστορίᾳ ἀπαντῶμενα καθιστῶσιν αὐ-
τὸν περιφανή· ὁ Τραϊανός, Σέπτιμος Σε-
ουίρος, ὁ Μέγας Κάρολος, ὁ Ναπολέων,
ἐτύπωσαν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν αὐτοῦ ἀνεξα-
λείπτως τὰ ἴχνη τῆς νικηφόρου πορείας
καὶ τῶν γιγαντείων αὐτῶν ἐπιχειρήσεων.
Τὰ ρωμαϊκὰ ἐρεῖπια ἀπαντῶνται πλησίον
τῶν τιμαριωτικῶν, καὶ ἀμφοτέρωθεν ὤ-
ζονται ἐπὶ ἰσάμενοι πύργοι παλαιοὶ ἐτοι-
μότροποι, οἰκοδομαὶ γοτθικαὶ ἃς ἡμαῦ-
ρῶσεν ὁ χρόνος ὅπου δὲν κατηδάφησεν,
ἐκδικούμενος τὰς ἐξ αὐτῶν ἀφειτηρίαν
λαμβανούσας λεηλασίας, τὰς ἀρπαγὰς καὶ
ληστεύσεις, ὧν γέμει ὁ βάρβαρος με-
σαιών.

Ἡ δὲ πηγὴ τοῦ Ἰστροῦ εἶνε μετριοτά-
τη, ὡς ὄλων τῶν μεγάλων πραγμάτων αἱ
πηγαί. Κεῖται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ
τοῦ Ρήνου, εἰς τὸ μέλαν Δάσος, (*Schwar-
zwald*) τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Βά-
δης, οὔτε μακρὰν ἀπὸ τῶν μεθορίων τῆς
Γαλλίας. Ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ ὀλίγος καὶ
εὐτελής, ἀλλὰ μετὰ βραχὺν ροῦν, ἀδρυ-
νόμενος ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ συμβολῆς πολ-
λῶν ἄλλων ὀνύκων, πλατύνεται καὶ βαθύ-
νεται, καὶ κατέρχεται δρομαίως πρὸς τὴν
Βαυαρίαν, εἰς τὴν τῆς ὁπίας πόλιν Οὐλ-
μυν καθίσταται πλέον πλάγιος. Ἐκεῖθεν
μεγεθυνόμενος κατὰ πᾶσαν ὥραν, παρα-
σύρων ἐν τῇ κοίτῃ του καὶ ἄλλους ἑκα-
τὸν ποταμοὺς καὶ 36,000 ὀνύκων, καὶ ὅτε
μὲν περιπλανώμενος ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυ-
χεν, ὅτε δ' ἐκτεινόμενος εἰς πλάτος καὶ
λαμβάνων ὄψιν λίμνης, καταβαίνει, κα-
ταβαίνει ἁεὶποτε σεβασμώτερος. Πλησίον
τῆς Βιέννης, ἥδη ἔχει πλάτος 990 μετρῶν·
ἐπειτα στενοῦται βαθυνόμενος· εἰς τὸ
Πρεσβούργον, τὸ πλάτος του εἶνε 390 μέ-
τρων, εἰς τὴν Πέστην, 650· καὶ εἰς τὰς ἐκ-
βολὰς του θὰ ἐσχημαίξῃ πέλαγος ἀληθές,
ἂν δὲν ἐξετείνετο εἰς ἀχανές ἔλος. Ἐκεῖ
διαίρεται εἰς ἑπτὰ στόμια, ὧν τέσσαρα
τὰ κυριώδη· τὸ τοῦ Σουλινᾶ λεγόμενον
εἶναι μόνον πλωτόν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ
χεὶρ ἐπεξέτελλε... τὴν φυσικὴν ρεῖθρον τοῦ
Ἰστροῦ διὰ τινος διώρυγος, ἢ ἐπεχει-
ρησε μὲν πρῶτος ὁ Μέγας Κάρολος, ἐπέ-
πρωτο δὲ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ βασιλεὺς
τῆς Βαυαρίας Λοδοβίκος (πατὴρ τοῦ
πρῶτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος),
συνάψας οὕτω τὸν Ἰστρον μετὰ τοῦ Μοί-
νου (*Mein*) ποταμοῦ, καὶ ἀνοίξας ὁδὸν
συγκοινωνίας δι' ὕδατος μεταξὺ τοῦ Εὐ-
ξείνου καὶ τῆς Ἀρκτῶς θαλάσσης· με-
ταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρότερ-
δάμου, ὅπου αἱ τοῦ Μοίνου ἐκβολαί.

Καὶ τοι πλατὺς τοσοῦτον ὁ Ἰστρος, ρέει
μετὰ πολλῆς ταχύτητος· 590 μέτρα καθ'
ὥραν· κάτω δὲ μάλιστα τῆς πόλεως Λίν-
της (*Lintz*), εἰς τὴν Αὐστρίαν, τόσον
βίαιον ἔχει ρεῖθρον, ὥστε οὐδέποτε ἠδυνή-
θησαν νὰ κτίσωσι γέφυραν, εἰμὴ ἐπὶ λέμ-
δων. Ἀπειρα δὲ νησίδια ἀπαντῶνται ἐν
τῷ ποταμῷ τούτῳ, διαίρουντα αὐτὸν εἰς
πολλοὺς βραχίονας καὶ τέρποντα τὴν ὀ-
ρσιν διὰ τῶν χλοερωτάτων ἁλῶν ἅτινα
φέρουσιν.

Αἱ ὄχθαι τοῦ κάτω Ἰστροῦ εἶνε μονό-
τονοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διότι σχηματίζου-
σιν αὐτὰς χαμηλότατοι λόφοι καὶ ἔλη
βρίθοντα καλάμων, ὅπου οἱ πελεκᾶνες
περιφέρονται ἀγρεύοντες ἰχθῦας καὶ ἐρ-
πετά, ὡς ἀνενόχλητοι κτηματῖαι λευκο-
φόροι, ἔχοντες τὰς χεῖρας ὀπισθεν ἐσταυ-
ρωμένας. Ἀλλ' ἀναπλέων τις τὸν ποτα-
μὸν ἀπαντᾷ ὠραιότατας τοποθεσίας, μά-
λιστα δ' ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ὄχθης, ἡ-
τοι τῆς τουρκικῆς. Εἶναι δὲ σήμερον εὐα-
ρεστότατος ὁ διάπλους οὗτος ἀπὸ τοῦ
Ἀξίου (Γαλαζίου) καὶ ἄνω, ἐπὶ τῶν εὐρυ-
χώρων καὶ εὐμαρῶν, πολυτελῶν μάλιστα,
ἀτμοπλοίων τῆς «Ἐταιρίας τοῦ Δουνά-
δεως», ἔνθα πᾶσαν ἀνάπαυσιν εὐρίσκει
καὶ περιποίησιν ὁ ἐπιβάτης. Τόσον, ὥ-
στε παρακινούμενος τοὺς ἔχοντας καιρὸν
καὶ χρήματα νὰ ἐπιχειρήσωσι πρὶν κατα-
λίπωσι τὴν γῆν καὶ τὸν τερπνότατον τοῦ-
τον πλοῦν, ὄντως ἐφαρμογὴν τοῦ «ψυχῇ
μου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου!»

Εἰς πᾶσαν παρόχθιον πόλιν ἢ κωμόπο-
λιν, ἀπὸ Ἀξίου μέχρι Βιέννης, κατοικοῦ-
σιν Ἕλληνες ἐμποροὶ ἢ μεσίται, ἀλλ' ἐν
ταύτῳ ἄνδρες φιλόμουσοι καὶ ἐπὶ φιλο-
πατρίᾳ εἰς ἄκρον γενναῖοι, ὡς εἰς πολ-
λὰς περιστάσεις ἔγνω αὐτοὺς τὸ Πανελ-
λήνιον. Εἰς Ἀξίον, Ἰβραίλαν, Βοτοσά-
νιον, Ὀλτένισσαν, Γιούργεδον (ἀπέναντι
τοῦ Ρουστουκίου), Τοῦρνον (ἀπέναντι τῆς
Νικοπόλεως), Καλαφάτιον (ἀπέναντι τῆς
Βιδίνης), Τουρνόσεδερίνον (ἀπέναντι τῆς
Γαδδόδας), Ἀνω Ὀρσόβαν, καὶ εἰς τὰς
Βαζίας αὐτὰς, ὅπου ἔλαβον τὴν πρὸς Πέ-
στην ὁδὸν διὰ τοῦ διηροδρόμου, παντα-
χοῦ ἤκουσα ἑλληνίδα φιλόφρονα πρὸς με-
φωνήν.

(Ἀκολουθεῖ).

Ι. Ι. Σκυλίτσης †

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἡ εὐτυχία! Εἶνε αὐτὸ τὸ εὐμορφο σπι-
τάκι, τὸ σκεπασμένον μὲ ἄνθη καὶ μὲ
φύλλα, τόσον εὐθύμου καὶ τόσον εὐχαρί-
στου ἐξωτερικοῦ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μείνης
ἀπέναντι καὶ νὰ τὸ κυττάζῃς· ἂν μὴς
μέσα, δὲν τό βλέπεις πλέον.

Ὁ Θεὸς ἀμείβει τοὺς ἐναρέτους... Τὸ
μόνον κακὸν εἶνε ὅτι δὲν τοὺς ἀμείβει
κάθε Σάββατον.

Τί ζητοῦν αἱ πραγματικαὶ τάξεις σήμερον
ἐν Εὐρώπῃ; Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις
ζητοῦν ἀπλούστατα νὰ μὴ ἐργάζων-
ται.

Ἀλφόνσος Κάρερ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Πῶς μανθάνει ὁ ἀετὸς νὰ πετᾷ;

Δίαν περιεργον παρατήρησιν ἔκαμε πρό-
τινος κυνηγὸς τις εἰς ἐν τῶν ὑψηλοτέρων
σημείων τῶν ὀρεινῶν δασῶν τοῦ ἐν Σκω-
τίᾳ.

Δύο χρυσαιοὶ διέσχιζον τὸν ἀέρα· ὁ εἰς
αὐτῶν ἐκράτει εἰς τοὺς ὀνυχάστους μικρὸν
σφαιροειδὲς ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἀφι-
σε νὰ πέσῃ, ἀλλὰ μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα
κατήρχετο ὡς ἀστραπή, συνέλαβε τὸ πύ-

πτον ἀντικείμενον καὶ ἐξυψώθη πάλιν εἰς μέγα ὕψος. Τὸ παίγνιον τοῦτο ἔκαμεν ἐπανεληλυμένως, ὅταν αἰθνης τὸ σφαιροειδὲς ἀντικείμενον ἐξηπλοῦτο ὡς νὰ εἶχε πτερὰ καὶ κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτε παρετήρησεν ὁ κυνηγὸς ὅτι ἦτο ἀετιδεύς. Μετὰ τινα χρόνον ἦλθε δευτερός ἀετός, πιθανῶς ἡ μήτηρ τοῦ νεαροῦ, καὶ τὸ ἀπῆγαγεν. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ συμπεράνωμεν ὅτι οἱ ἀετοὶ διδάσκουσιν εἰς τὰ τέκνα των ἀπὸ τρυφερωτάτης ἡλικίας τὴν πτήσιν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐν τῷ γερμανικῷ «Χρονικῷ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἱστορίας» ὁ κ. Βερνχοϊμ δημοσιεύει μελέτην τινὰ περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μύθου τῆς παλίσσης Ἰωάννας, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει ἡμᾶς οὐ μόνον διὰ τὴν σύμπτωσιν τῆς γνωστῆς μεσαιωνικῆς μελέτης τοῦ κ. Ροϊδου, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ συγγραφέως λεγόμενα ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν. Κατὰ τὸν Βερνχοϊμ, δὲν ὑπῆρξε ποτὲ πάπισσα Ἰωάννα, ἀλλ' ὁ περὶ αὐτῆς μῦθος ἐπλάσθη κατ' ἀναλογίαν ἐκ τινος θηλυκοῦ βυζαντινοῦ πατριάρχου. Κατὰ τινα χρονολογίαν βυζαντινὸς τις πατριάρχης ἐλκυσθεὶς ὑπὸ τινος εὐειδοῦς ἀνεψιῶς του περιέλαεν αὐτὴν τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς μοναδικῆς ἀδυναμίας του· μετὰ θάνατον δὲ τοῦ πατριάρχου διεδόχθη αὐτὸν ὁ εὐειδὴς ἀνεψιός. Εἶνε περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὗται τοῦ κ. Βερνχοϊμ δὲν στηρίζονται εἰς πηγὰς ἀξίας πίστεως τινος.

Ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς μητροπόλεως τῆς Βερόνης γενομένων ἐσχάτως ἀνασκαφῶν πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος ἀνεκαλύφθη σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μεγαλοπρεπὲς τι ἀγαλμα γυναικὸς καθήμενης. Πλῆσιον τῆς ἑδρας ἐφ' ἧς κάθηται φαίνεται μέρος τῆς μορφῆς ζώου τινός, ἴσως κυνός. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη καθίστησι πιθανὴν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀντίτυπον περιφθήμεν τινὸς ἀγάλματος ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ τῆς Ὀλυμπιάδος μητρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀγάλματος ἐκτελεσθέντος ὑπὸ Λεωχάρους τοῦ Ἀθηναίου. Ἐτερον ἀντίτυπον τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀνεγνώρισθαι ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ Δούν ἐν τῷ Μουσείῳ Τορλόνια τῆς Ρώμης. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν εὐρημάτων ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει καὶ τὴν ἀντίγραφον ἔργου τινός τοῦ Πραξιτέλους, διότι ἐπὶ τινος παραστάσεως κορμοῦ δένδρου, ὑπάρχει ἐπιγραφὴ καλῆς ἐποχῆς: Πραξιτέλης ἐποίησι. Ὁ κορμὸς δένδρου ὑπάρχων καὶ εἰς ἄλλα ἔργα τοῦ Πραξιτέλους ὡς εἰς τὸν Ταυροκτόνον καὶ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ὀλυμπίας δὲν ἀφίνει ἀμφιβολίαν ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιγράφων ἔργου τινός τοῦ ἐξόχου τῆς ἀρχαιότητος γλύπτου. Αὐστύχως μέχρι τοῦδε δὲν εὐρέθησαν ἀξια λόγου τεμάχια πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου.

— Ὁ βιβλιοφύλαξ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιο-

θήκης τῶν ἱερῶν κ. Ὁμῶν ἐξέδωκε κατάλογον τῶν ὑπὸ Φραγκίσκου Ι καὶ Ἑρρίκου ΙΙ (1528—1522) συλλεγόντων ἐν Φοντανεβλῶ ἑλληνικῶν χειρογράφων.

— Κατὰ τὸν κ. Σαραβὸν γνωστὸν συλλέκτην αὐτογράφων μία ὑπογραφή τοῦ Κολόμβου δύναται ν' ἀγορασθῇ ἀντὶ 800 δραχμῶν. Μία ἐπιστολὴ τοῦ Τιτιανοῦ, ἡ μόνη ὑπάρχουσα, ἀντὶ 800 Δρ. Ἐπιστολὴ τοῦ Ραφαῆλ ἀντὶ 300. Ἡ ὑπογραφή τοῦ Μολιέρου ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι δὲν ἔγραψε ποτὲ ἐπιστολὴν τιμᾶται ἀντὶ 200 Δρ.

— Ὁ Ἑρρίκος Βουὰ ἐξέδωκεν ἐν Παρίσις Μελέτην περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰουδαϊκοῦ Ἀλεξανδρινῆς φιλοσοφίας, ἔργον ἀποδεικνύον μεγάλην πολυμάθειαν καὶ βαθεῖαν γνώσιν τῆς παλαιᾶς φιλοσοφίας.

— Ἐν Κότ Σαίντ Ἀνδρὲ τῆς Γαλλίας ἀνηγέρθη ἐσχάτως μνημεῖον εἰς τὸν διάσημον γάλλον συνθέτην καὶ ἀναμορφωτὴν τῆς νεωτέρας μουσικῆς Βερλιώ, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα δυστυχῶς οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐπιδεικνυομένων φιλομουσῶν ἐν Ἑλλάδι εἶνε γνωστόν.

— Τὸ περὶ Ὀμήρου νέον ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς ὁ Γλαδδστον θὰ περιέχῃ τὰ ἐξῆς κεφάλαια: Τὸ Ὀμηρικὸν ζήτημα, Ὀμηρος ὡς δημιουργὸς ἔθνους, Ὀμηρος ὡς δημιουργὸς θρησκείας, Ἀρχαὶ Ἠθικῆς, Ἀρχαὶ Πολιτικῆς, Γεωγραφία τῆς Ἰλιάδος.

— Ὁ ἐκδότης Ἐνεμαν ἐκδίδει προσεχῶς νέον μυθιστόρημα τοῦ κόμπτος Τολστόϊ ἀναφερόμενον εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ ἐκδοσις τοῦ ἔργου ἐν Ρωσσίᾳ λέγεται ὅτι ἀπηνγορεύθη.

— Ὁ Φρειδερίκος Τέννυσον, ἀδελφὸς τοῦ διασήμεν ἔθνικοῦ ποιητοῦ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς τόμον ποιήσεων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Νῆσοι, Ἑλλάς καὶ ἄλλαι ποιήσεις».

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ὁ ρήτωρ ἐνώπιον φερέτρου·

— Ναὶ κύριοι! Ὁ θάνατος ὑπῆρξεν ἀνοικτίρμων. Ἡρπασεν ἀφ' ἡμῶν ἀγαθὸν φίλον καταλαμπόντα χήραν προσφιλεῖ σύζυγον, μόλις 28 ἀριθμοῦσαν ἔτη...

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος·

— Ὅχι δὲ, εἰκοσὶ ἔτη μόνον.

Ὁ δικηγόρος κ. Χ. συνηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ. Αἰθνης βλέπει ὅτι εἰς τῶν δικαστῶν ἐκοιμᾶτο παῖς τὴν ἀγορεύσιν του, καὶ ἀποταθεὶς εἰς τὸν πρόεδρον λέγει:

— Κύριε πρόεδρε, περιμένω νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ κύριος δικαστὴς ὅπως ἐξακολουθήσω.

— Ὅχι δὲ! ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος, ἐξακοθήσατε, διότι καὶ αὐτὸς ἴσως περιμένῃ νὰ τελειώσεται, ὅπως ἐξπνήσῃ.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

8

Εἰς τοὺς πολέμους ἄλλοτε ἢ ὑπαρξίς μου [ἦτο
Κ' εἰς κάθε κτύπημα αὐτοῦ ὁ θάνατος [ἦγειτο.

Ἀλλὰ τὸ πρῶτον γράμμα μου ἂν ἀφαιρέ-
[σης μόνον
Ἐρευνῶσιν τὰ περὶ σου ὑψοῦμαι ὡς εἰς
[θρόνον.

9

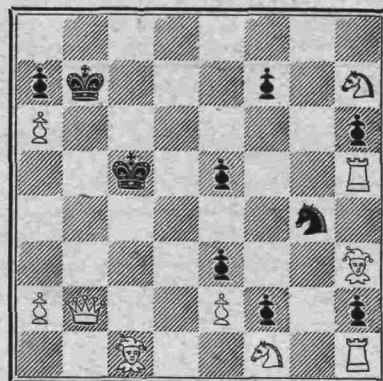
Ἀπὸ τὰς χώρας τῶν Ὁρῶν τοῦ Βίου μας
[τὸ νῆμα

Ἀνάμεστον ἐκχύνεται . . . . .

Νὰ συμπληρωθῇ τὸ δίστιχον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3.

Μαῦρα

Λευκά

Τὰ λευκὰ παίζουσι καὶ κινεῖται μὰ τὴν εἰς τρεῖς κινήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κ. Α. Σῦρος. Δὲν ἔχετε δίκαιον· οἱ ἀναγνώσται ἐν Σύρῳ εἶνε ἀρκετοὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, ὑπάρχει ἴσως καὶ ἀντιπολίτευσις, ἀλλὰ τὸ μέλλον θὰ εἶνε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς ἀναγνώσουν. Σὰς ἀναμένομεν ἐν Ἀθήναις ὡς γράφετε καὶ τότε προφορικῶς θὰ σὰς πείσωμεν. — Μ. Κ. Θήβας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη· εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Μ. Μ. Βενισσοῦρ. Τὸ φύλλον θὰ στέλλεται εἰς Κάρρο-Ζαγιάτ. Ἀναμένομεν ζωηρὰς ἐνεργείας σας. Β. Ε. Γ. Σῦρος. Σὰς ἀπαντήσαμεν. Ἐλπίζομεν βραδύτερον νὰ ἐπιτύχωμεν τινὰ σώματα τοῦ ἀ. ἔτους τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου», διότι μέχρις ἐνδὸς ἔχουν ἐξαντληθῇ. — Δ. Α. Γ. Μιτυλήνην. Εἰς τὴν ἀπὸ 13 σβρίου ἐπιστολὴν σας ἀπαντήσαμεν. — S. R. Trieste. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. Μ. Α. Β. Γαλάζιον. Τὸ 8ον τεύχος ἐστάλην. — Χ. Η. Ἀθήνας. Οἱ στίχοι σας μετὰ λύτης δὲν θὰ δημοσιευθῶσι. — Σύλλογον Ἐμποροῦπαλλήλων. Ἡ παράκλησις σας θὰ ἐκτελεσθῇ, τόσον μᾶλλον, ὅσον ὁ ὑμέτερος πρόεδρος κ. Π. Δαμαλᾶς τυχάνει φίλτατός μας. — Β. Ε. Γ. Σῦρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Π. Πρέβεζαν. Ἐκ τῶν χειρογράφων σας τὸ ποίημά σας δὲν θὰ δημοσιευθῇ. — Σ. Δ. Τερψέστην. Ἐχει καλῶς. — Ἀρ. Ἰπ. Ἐνταῦθα. Θὰ δημοσιευθῶσι ἀναμένομεν καὶ ἄλλα ποικίλα. — Η. Τ. Τερψέστην. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐστάλησαν ἐξάμνητοι ἀποδείξεις. — Α. Δ. Α. Γαλάζιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Οἱ ζητούμενοι τόμοι «Ἀττικοῦ Μουσείου» ἔχουν ἐξαντληθῇ.

Βασιλικὴ Τυπογραφία Ν. Γ. Ἰγγλέση.